

De Tre Huse

Sonja Parker

Introduktion

Kære Læser

Vi har gennem det sidste år oversat 4 hæfter udviklet af Sonja Parker, som alle beskriver støtteværktøjer til arbejdet med sikkerhedsplaner i højrisikofamilier. Selvom de fleste danske socialarbejdere læser og taler godt engelsk, er det vores erfaring at sproget for mange alligevel er en betydelig barrierer, hvilket betyder at man kan gå glip af spændende og tilgængelig læring. Dette hæfte er særligt tilegnet jer, som oplever denne barriere.

Sonja Parkers formål med at udvikle disse 4 hæfter har været at formidle støtteværktøjerne til sikkerhedsplansarbejdet på en mere pædagogisk og tilgængelig måde. De er et forsøg på at beskrive, hvordan man kan praktisere samtaler med børn og forældre og netværk i højrisiko sager.

Formålet har ikke været at lave "en sådan skal du gøre manual " Ideen er at give eksempler på, hvordan arbejdet kan gøres i praksis. Da arbejdet med sikkerhedsplansarbejdet og de dertil udviklede støtteværktøjer er videreudviklet i deres praktiske brug i mødet mellem socialarbejdere og familier og børn, skal de 4 hæfter læses i denne ånd.

Det har været sjovt, men også vanskeligt at oversætte teksterne, fordi vi har ønsket at de skulle reflektere Sonjas Parkers positive sind og møde med familier, børn og professionelle.

Det har været et stort privilegium for os at lære Sonja og hendes fantastiske arbejde med familierne at kende og større endnu at få mulighed for at samarbejde med hende.

Sonja har mange års praktisk erfaring som socialarbejder på området for socialt udsatte børn, unge og deres familier i Vesta Australien og har arbejdet med sikkerhedsplaner i en årrække. Hun ejer i dag virksomheden Aspirations Consultancy og fungerer herigennem som selvstændig socialarbejder, konsulent, supervisor og underviser over hele verden i sikkerhedsplansarbejdet og metoden "Partnering for Safety". Hun har udviklet sit arbejde på skuldrene af Steve de Shazer, Insoo Kim Berg, Susie Essex, Andrew Turnell og Steve Edwards mfl.. Nu er det din tur til at udvikle arbejdet videre i en dansk kontekst.

Sonja brænder særligt for at forældre, børn og unge får en stærk stemme i forhold til deres eget liv og deres fremtid. Det er igennem hendes arbejde med familierne og undervisningen af mange praktikere og ledere omkring i verden, at hun har udviklet støtteværktøjerne til mere effektivt at samarbejde om at skabe fremtidig sikkerhed for børnene.

God læselyst

Rikke Ludvigsen og Lester Johannessen-Henry

De Tre Huse er et praktisk og visuelt værktøj til at have målrettede samtaler med børn og unge om, hvad de oplever, sker i deres liv og hvad de ønsker, skal ske i fremtiden.

Et redskab til at give børn og unge en stemme

Lidt baggrundsinformation

En betydelig mængde forskning ([Children speak Butler og Williamsen 1994](#)) har vist at mange børn og unge, som er involveret i en sag hos de sociale myndigheder på børneområdet oplever, at de er "brikker i de voksnes spil", og at de har meget lidt at skulle have sagt i forhold til, hvad der skal ske med dem.¹

Indenfor de sidste år har der såvel politisk, som i Socialforvaltningens praksis været et stigende fokus på at udvikle redskaber og værktøjer, som mere aktivt inddrager og involverer børn i vurderinger og beslutninger omkring hvad der skal ske omkring det enkelte barn. De Tre Huse er en blandt flere metoder til dette.

De Tre huse er et praktisk værktøj til at have målrettede samtaler med børn og unge om, hvad de oplever der sker i deres liv og hvad de ønsker, skal ske i fremtiden.

De Tre Huse blev udviklet af Nicki Weld og Maggie Greening, da de arbejdede for The Department of Child, Youth and Family i New Zealand. Weld and Greening havde i første omgang udviklet to kolonner som de brugte i deres samtaler med børn. Den ene kolonne havde fokus på de gode ting i barnets liv, mens den anden kolonne havde fokus på dårlige ting. Deres arbejde var inspireret af de styrkebaserede metoder og fra teorier om resiliens.

Nicki Weld blev i 2004, på et Signs of Safety kursus, inspireret af Signs of Safety's tredje kolonne til at inddrage det tredje hus, som således til at repræsentere barnets håb og drømme i fremtiden.

De Tre Huse har som redskab vist sig brugbart i forhold til at inddrage børn og unge i beslutningerne i risikovurderinger i sagsbehandlingen på børneområdet. De Tre Huse kan ligeledes bruges som redskab til at give børn og unge en stemme i forbindelse med status og opfølgning på deres trivsel og udvikling.

Som det fremgår af illustrationen, passer De Tre Huse med de tre kerne spørgsmål som findes i Signs of Safety metodens kolonner:

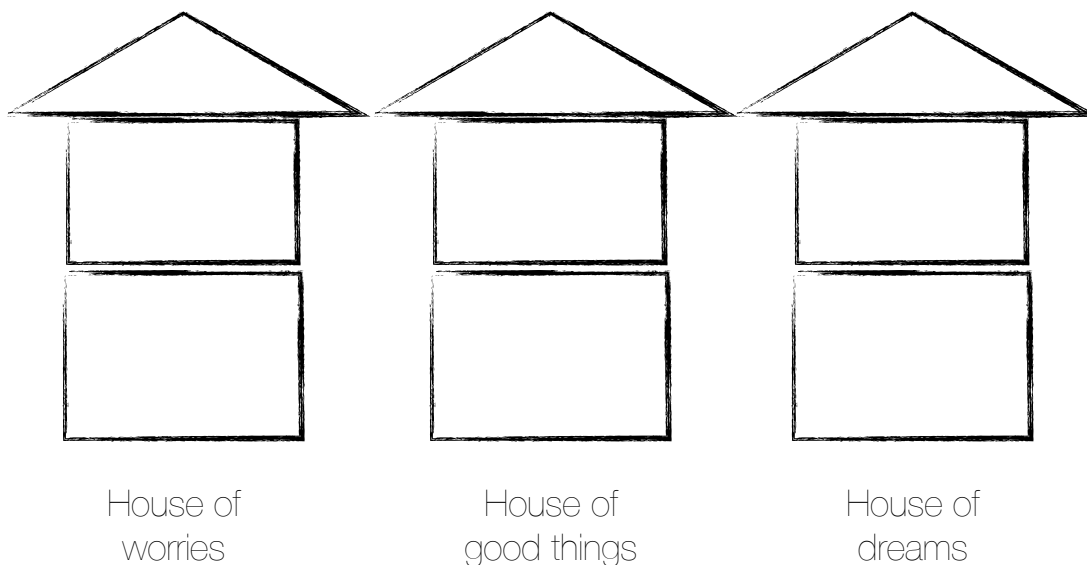
Hvad er vi bekymrede for?
Hvad fungerer godt?
Hvad skal ske?

I samtaler med børn navngives husene ofte i retning af Det Godes Hus, Bekymringernes Hus og Drømmens Hus.

Børnene svarer på de tre spørgsmål ved at tegne, skrive eller en kombination af begge inde i de 3 huse eller ved at få den professionelle til at nedfælde, hvad barnet vil sige i hvert af de tre huse.

De efterfølgende afsnit vil indeholde to korte case eksempler som forsøger at illustrere hvordan en samtale med et barn i "De Tre Huse foregår"

Herefter er der en beskrivelse af en foreslået proces omkring refleksioner over hvad der kan være brugbart at gøre som forberedelse inden samtalen med barnet men også under samtalen.

House of
worries

House of
good things

House of
dreams

De Tre Huse – case eksempel

Et hollandsk eksempel

Margreet Timmer, en børnesagsbehandler i Bureau Jeugdzorg i Drenthe i Holland, var ansvarlig for en sag med en mor, hendes kæreste og to børn, som vi vil kalde Ramon (10 år) og Stephanie (7 år). Ramon og Stephanies skole havde kontaktet Bureau Jeugdzorg med en bekymring om, at børnenes adfærd var blevet indenfor de sidste 6 måneder. Ramon var over tid blevet tiltagende/mere aggressiv overfor de andre elever og lærere, og Stephanie diskuterede konstant med lærerne og ville ikke acceptere deres regler. Begge børns faglige udvikling i skolen var over tid blevet dårligere. Der var bekymring for børnenes trivsel i hjemmet. Moderen var i et voldeligt forhold, men de informationer Margreet havde, var meget sparsomme. Margreet havde interviewet moderen og havde kun fået lidt information og hun havde gjort to forsøg på at interviewe børnene med meget lidt succes. Skolen fortsatte med at lave underretninger pga deres bekymringer for børnene og Margreet vidste, at hun måtte gøre noget andet, og besluttede at tale Ramon og Stephanie med brug af De Tre Huse".

Margreet gennemførte interviewet med begge børn sammen og brugte et stykke papir per hus, og bad børnene om at tegne billeder inden i husene til at repræsentere deres oplevelser.

Ramon og Stephanies Bekymringernes Hus

Billede af Ramon og Stephanies
Bekymringernes Hus

Margreet startede med at spørge Ramon og Stephanie om at tegne en skitse af et hus.

Margreet skrev ordet "zorgen", det hollandske ord for bekymringer, på toppen af siden.

Børnene tegnede så øverst på siden deres stalde udenfor huset og fortalte deres historie om, hvordan deres mors kæreste ofte lukkede dem inde i staldene hele aftenen, som straf, når de ikke opførte sig ordentligt. De fortalte, hvordan de frøs ude i de utætte stalde og var bange, fordi der var

mange mus og moderens kæreste ville også lukke en stor sort aggressiv hund inde i staldene sammen med dem (tegnet til venstre ovenpå staldene).

Ramon fortalte, hvordan han ville prøve at trøste og beskytte Stephanie gennem aftenen.

Herefter tegnede børnene det følgende i deres "bekymrings hus":

På taget tegnede de deres mor grædende af fortvivlelse.

Ramon tegnede et en tegning (i midten til højre) af ham selv, der sparkede og et af hans mors kæreste – denne situation var faktisk aldrig sket, men det var åbenlyst for Margreet, at det var vigtigt for Ramon tegne dette med på tegningen

Oppe på taget tegnede de Ramons værelse (som han sagde, at han hadede) sammen med et smadret vindue, som gjorde værelset meget koldt. Stephanie beskrev, at hun ikke havde haft et værelse siden kæresten flyttede ind, men hun havde sin seng i gangen.

Hun tegnede en tegning af moderens kæreste, som råbte af dem for ikke at have spist deres aftensmad, og gafflen, som han plejede at stikke dem i hånden med som straf(et af børnene havde et helende ar på hånden, som stemte overens med at være blevet stukket med en gaffel).

Da børnene var færdige med at tegne var Margreet både forfærdet over, hvad børnene beskrev overfor hende, men var også tilfreds med, at det var lykkedes hende at finde en

måde, hvor børnene kunne fortælle hende, hvad de var udsat for.

Ramon og Stephanies Det Godes Hus

I deres "det godes hus" lavede Ramon og Stephanie tegninger af at tilbringe tid sammen med deres biologiske far, som de besøgte hver anden weekend. Tegningen viste deres far og Ramon sparke til en fodbold og Stephanie holde et gult kort oppe.

Indeni huset havde de et værelse på loftet med en disco kugle, som de delte og som de begge godt kunne lide. De fortalte, at der var gode ting at lave hjemme hos deres far. Interessant nok tilføjede Ramon og Stephanie både mus til denne tegning og til deres tegninger af "Drømmenes hus" (Hvorfor er musene interessante? Forklar eller udelad).

Stephanie og Ramons Drømmenes Hus.

Ramon og Stephanie tegnede hvert deres "Drømmenes hus"; Ramons er til venstre og Stephanies til højre. Begge tegninger illustrerede, hvordan børnene skulle bo sammen med deres mor alene, og hvordan de hver havde deres eget værelse, legetøj og lavede en masse med hinanden. Dette er mest indlysende i Stephanies tegning. I Ramons tegning tegnede han to store aggressive hunde og han besluttede sig for, at de skulle være så aggressive, at de måtte være adskilt af et stort hegn i baghaven. Stephanie tegnede hendes hus med to meget stærke fordøre, en masse dyr at lege med og masser af tøj, legetøj og aktiviteter.

Hvad skete efterfølgende?

Efter at have gjort De Tre Husetegningerne færdige med Stephanie og Ramon mødtes Margreet med deres mor - kæresten var inviteret, men valgte ikke at deltage. At se denne visuelle præsentation af hendes børns oplevelser, skabte en kontekst for moderen, hvor hun kunne indrømme, at hendes kæreste var voldelig og at hun vidste, at hun måtte forlade ham. I de

diskussioner, som fulgte heraf, sagde moderen, at hun ville prøve at forlade kæresten indenfor en måned, og forud for det tidspunkt ville hun sikre, at hendes børn ikke længere var tvunget til at være i staldene og at hun ville beskytte børnene mod kæresten, specielt omkring spisetid.

Desværre var moderen ikke i stand til at forlade kæresten indenfor den tidsramme og Stephanie og Ramon blev anbragt baseret på de informationer, som Margreet havde fået indsamlet i De Tre Huse.

Moderen var dog 9 måneder senere i stand til at forlade kæresten og hun kom straks tilbage til Margreet og bad om at få børnene hjem igen. Det tog lidt tid for moderen at få sig selv etableret i et hus, hvorefter børnene blev hjemgivet til hende. For Margreet blev De Tre Huse processen med børnene vendepunktet i denne sag.

Et australsk eksempel.

Sonja Parker fra Perth i Vestaustralien, brugte De Tre Huse til at lave en risikovurdering af en 8-årig piges forhold, som vi her vil kalde Tia. Tia blev bragt til det hospital, hvor Sonja var ansat, af hendes

morforældre, der passede Tia og hendes 3 år gamle bror, Michael, mens hendes mor var indlagt på hospitalet efter en psykotisk episode. Tia og Michaels bedsteforældre bragte Tia til hospitalet, fordi de var bekymrede for, at Michael og Tia. Gennem de par dage, som de havde passet børnene ofte havde grædt, havde problemer med at falde i søvn og havde mareridt. Da de spurgte Tia, hvad der var galt, fortalte hun dem, at hun var bange for at skulle hjem og bo hos hendes mor.

Uden at vide, hvad de ellers skulle gøre, bragte bedsteforældrene hende til hospitalets afdeling for socialt udsatte børn.

Efter at Sonja havde talt med Tia og hendes bedsteforældre om, hvorfor de havde bragt hende til hospitalet, beskrev Sonja De Tre Huse værktøjet for dem og forklarede, at hun gerne ville bruge De Tre Huse til bedre at forstå, hvordan Tia havde det. Tia indvilligede i ideen og fik valget om at tale med Sonja med bedsteforældrene til stede eller alene. Tia gav udtryk for, at hun gerne ville tale med Sonja alene. Inden de forlod rummet, forklarede Sonja, at når hun og Tia havde færdiggjort "De 'Tre Huse", ville de invitere Tias bedsteforældre tilbage i rummet, så de kunne tale sammen.

Tias Bekymringernes Hus.

Sonja hentede papir og farveblyanter. Sonja bad Tia om at tegne tre store huse, et på hvert stykke papir, med navnet på huset på toppen af hver side. Mens hun gjorde dette, forklarede Sonja igen, hvad hvert af husene repræsenterede. Sonja tilbød Tia at vælge, hvilket hus hun ønskede at starte med og Tia valgte Bekymringernes Hus.

Sonja spurgte hende så, om hun ville tegne eller skrive for at forklare hende bekymringerne. Tia valgte at bruge ord og bad Sonja om at skrive det for hende.

Tias Bekymringernes Hus:

- Mors helbred (Hun har været syg.) Nogle gange er hun på hospitalet Hun taler med sig selv og væggene og kigger sig selv i spejlet
- Nogle gange råber hun om natten
- Hun vækker os og Michael begynder at græde - jeg bliver bange
- Michael – nogle gange er han alene med mor.
- Nogle gange vækker hun os og kører med os om natten. Hun tager mange slags steder hen
- Nogle gange bryder folk ind i hjemmet og tager vores tøj, ligesom om natten på hendes fødselsdag.
- En mand blev fuld og kom hen til huset og smadrede en rude, mens vi var der.
- Nogle gange bekymrer jeg mig om vinduerne bliver smadret igen.
- Nogle gange bliver mor rigtig vred og slår Michael og mig på armene, benene og numsen
- Nogle gange når, mor kører med os sent om natten og hun ikke står op og jeg bliver nødt til selv at ordne mit hår, og få min uniform til at se okay ud og få morgenmad
- Nogle gange kommer andre mennesker forbi og ting bliver stjålet, ligesom min PSP og jeg får en lussing (hvad er en PSP?)
- Nogle gange når min mor kommer til min bedstemors hus og hun kræver, at jeg kommer med hende og jeg er bange – jeg er nogle gange bange for at tage med hende.
- En nat tog mor nogle piller op til munden og hun fortalte Michael og jeg, at hun ville tage dem.
- Nogle gange bliver jeg nødt til at lyve overfor min bedstemor, når mor er der.

- Nogle gange bander min mor og spytter min onkel i ansigtet hjemme hos bedstemor. Jeg må låse mig inde på mit værelse.
- Nogle gange slår min mor og hendes venner hinanden. Engang slog Melissa min mor på næsen og mor fik en blodnæse.
- Nogle gange går min mor ud og efterlader Michael og jeg alene hjemme om natten. Vores telefon er i stykker.
- Takeaway mad 3-4 gange om ugen (jeg savner den lækre mad)

Da Sonja spurgte Tia, hvad hun var bekymret over, begyndte Tia straks at tale hurtigt og sagde "mors helbred". Hun har været syg. Hun er nogle gange på hospitalet. Sonja måtte skrive hurtigt og var omhyggelig med nøjagtigt at bruge Tias egne ord og så læse op for Tia, hvad hun havde sagt. Da Sonja var færdig med at skrive og læse hendes første udsagn op for hende, fortsatte Tia med at tale om hendes næste bekymring og sagde "hun taler til sig selv og væggene og ser sig selv i spejlet". Igen skrev Sonja hendes udsagn ned og læste det op, som Tia havde sagt. Det at skrive op og opsummerer gav Sonja mulighed for at tjekke, om hun havde fanget Tias ord korrekt og det havde også den fordel at det kunne få Tia til at slappe af så de kunne gå lidt langsommere frem. . Denne proces fortsatte indtil Tia tog en pause og på det tidspunkt spurgte Sonja hende: " Hvad er du ellers bekymret for?" og skrev Tia næste bekymring ned, indtil Tia sagde, at det var alle hendes bekymringer.

Tias Det Gode Hus

Da Tia gav udtryk for at hun havde gjort sit Bekymringernes Hus færdigt, lagde Sonja

det til side og begyndte på Det Godes Hus. Tias sidste udsagn i Bekymringernes Hus indeholdt hendes ord: "Jeg savner den lækre mad mor plejede at lave." Dette skabte en helt naturlig overgang for Sonja til at spørge; "hvad er de gode ting som sker I dit liv?", og ikke overraskende begyndte Tia at fortælle om den gode mad, som hendes mor plejede at lave. Efter samme spørgende fremgangsmåde, fortsatte Sonja med at undersøge "hvad der ellers er godt i Tias liv?" og skrev alle de ting ned, som Tia sagde, var gode i hendes liv.

Det Gode Hus

- Mor plejede at lave mad til mig og gør det fortsat nogle gange
- Hun tager os nogle gange med i parken eller ud til Fremantle eller til AQUA (vandland?)(sidste skoleår)
- Hun tager nogle gange hen til min bedstemor for at være hos hende
- Nogle gange plejede hun at tage ind til byen med bedstemor og os
- At være hos min bedstemor og have det sjovt med min tante og onkel. Michael kan godt lide at være hos min onkel.
- Vi får lov at lave en masse sjove ting med onkel og tante på "Hilarys Beach"/stranden
- Når vi skal ud og spise middag, ligesom i aften, bliver jeg spændt.
- Skolen går godt
- Jeg kan godt lidt at være sammen med min bedstemor, bedstefar, onkel og tante og med min mor, når hun har det godt.

Da Tia var færdig, spurgte Sonja Tia, om der var andet, som måtte være på listen. Tia sagde; "at det var der ikke" og Sonja lagde det "hus" til side og tog "drømmenes hus" frem foran Tia.

Tias Drømmenes Hus

At bevæge sig fra "bekymringernes hus" og "De gode tings hus" over til "Drømmenes hus" er et skift fra fortiden/nutiden for at begynde beskrivelsen af fremtiden. For at markere dette skift, forklarede Sonja, at dette var huset, hvor Tia kunne skrive alle de ting ned, som hun gerne ville have at der skulle ske i hendes liv. Sonja spurgte Tia: "Hvis du kunne få dit liv, ligesom du kunne tænke dig, hvad ville du så ønske dig skulle være anderledes?"

Tia var, som mange børn i hendes situation, meget klar på og specifik i forhold til, hvad hun kunne tænke sig skulle være anderledes i sit liv. Alle de ting som Tia sagde, at hun ønskede sig er repræsenteret nedenfor i Tias Drømmenes Hus.

Sonja sørgede for at optage Tias udsagn, også dem som var gentaget, for på en måde præcist at gengive, det som var vigtigt for Tia.

Tias Drømmenes Hus

- Jeg vil bo med min bedstemor, min tante, min onkel, mig og Michael
- Jeg vil have en lykkelig familie
- At Michael og jeg skal være glade
- At min mor får det bedre og bliver rask
- At min mor kan have det sjovt med os
- At være mere sammen med min mor, når hun har det bedre
- At min mor ikke bliver syg mere
- At min mor ikke skal køre os rundt sent om natten
- At vi skal flytte ud af det hus, fordi det er så skræmmende, nu hvor alle vinduerne er blevet smadret

- At folk ikke skal komme ind og ud - og stjæle vores ting
- At mig og Michael skal være glade
- At min mor skal stoppe med at hade min bedstemor, min tante og min bedstefar.
- At min far ikke skal i fængsel mere
- At jeg kan besøge min far nogle gange

Hvad skete efterfølgende

Hele processen med at skabe Tias Tre Huset tog ca. 45 minutter.

Efter færdiggørelsen af det tredje hus, takkede Sonja Tia og gav hende komplimenter for hendes mod til at tale så ærligt om, hvad var sket i hendes liv. Sonja spurgte så, om hun ville vise hendes De Tre Huse til bedstemor og bedstefar. Tia sagde, at hun gerne ville vise dem de De Tre Huse, men hun ville ikke læse dem op. Sonja tilbød at gøre dette for hende. Sonja og Tia inviterede Tias bedsteforældre tilbage ind i rummet og Sonja begyndte at læse gennem "de tre huse", som Tia havde bedt hende om. Begge bedsteforældre var meget påvirket af Tias Bekymringernes Hus" og Tias bedstemor begyndte at græde. Tias bedsteforældre fortalte Tia, at de var meget stolte af hende over, at hun kunne tale med Sonja om, hvad som var sket. Tia forklarede, at hun havde været for bange til at fortælle hendes bedstemor om det, i tilfælde af, at så hun ville få flere problemer med hendes mor og de så ikke måtte se deres bedsteforældre.

Efter at have lyttet til Tias "drømmenes hus" fortalte Tias bedsteforældre hende og Michael, at de ville gøre alt, hvad de kunne for at få hende og Michael til at bo hos

dem, indtil deres mor havde det godt igen og kunne tage ordentlig vare på dem igen.

Forklaring af den videre proces

Sonja forklarede Tia og hendes bedsteforældre, at der var andre professionelle (De sociale myndigheder på børneområdet og familieretten), som ville være nødsaget til at blive involveret i at træffe afgørelse om, at Tia og Michael kunne blive hos deres bedste-forældre, indtil deres mor var rask nok til at kunne tage ordentligt vare på dem.

Sonja beskrev kort processen med at søge hjælp fra de sociale myndigheder på børneområdet og familieretten og spurgte Tia, om hun var villig til at Sonja kunne vise hendes "Tre Huse" til begge forvaltninger. Tia sagde, at hun ikke havde noget imod at andre så hendes "Tre Huse", men at hun ikke ønskede hendes mor skulle se dem, fordi hun ville blive vred på Tia over, at hun har fortalt folk, hvad som var sket derhjemme. Sonja talte tingene igennem med Tia og hendes bedsteforældre og forklarede Tia, at en masse børn i hendes position er bange for, at folk vil blive vrede på dem. Tias bedsteforældre fortalte Tia, at hun havde været meget modig i at tale om de ting, hun var bekymret for, fordi nu kunne folk hjælpe hendes mor til at gøre tingene bedre. De bekræftede hende også i, at de ville gøre, hvad de kunne for at Tia og Michael ikke blev overladt alene med deres mor, indtil hun havde det bedre og kunne tage ordentlig vare på dem. Dette syntes at være svar på Tias bekymringer.

Med Sonjas hjælp lavede Tias bedsteforældre en ansøgning til

familieretten og Sonja lavede en underretning til de sociale myndigheder på børneområdet.

Både ansøgningen til retten og underretningen til de sociale myndigheder var baseret på informationerne i Tias "Tre Huse" og der blev sendt en kopi til begge. Baseret på Tias "Tre Huse" støttede de sociale myndigheder på børneområdet bedsteforældrenes ansøgning til familieretten og Tias bedsteforældre fik tildelt forældremyndigheden over Tia og Michael indtil et tidspunkt, hvor børnenes mor kan vise retten, at hun ikke længere tager stoffer og kan tage sikkert vare på sinebørn.

Processen i at bruge de Tre Huse værktøjet.

Den efterfølgende del af denne booklet beskriver en foreslået proces til at bruge "De Tre Huse", når man taler med børnene i børnesagsbehandlingen. Denne proces er udviklet ved at trække på erfaringer med at bruge redskabet fra professionelle i New Zealand., Australien, Holland, Sverige og USA. Der er refereret til og beskrevet flere caseeksempler i den nedenstående proces.

Forberedelse af De Tre Huse.

Før et møde med et barn eller en ung person er det vigtigt? at finde ud af så mange informationer som muligt om dem. Eksempelvis; "hvem er de vigtige mennesker i deres liv?", "hvem bor de sammen med?", "hvor går de i skole?", "hvilke ting kan de gode lide at lave?" Hvis de er i pleje, har de så regelmæssigt samvær med deres forældre og hvor foregår de samvær?" Disse informationer kan hjælpe dig med at skabe tillid opbygge en relation omkring barnet og fokusere på dine spørgsmål, hvis barnet eller den unge synes, at det er svært at tale med dig. Særligt informationer omkring gode ting i barnets liv kan være hjælpsomme. Det giver barnet en reel fornemmelse af at du er interesseret i barnet og ikke kun bekymringer og problemer i familien og det giver dig som børnesagsbehandler en mulighed for at holde samtalen i gang når det er vanskeligt.

Materialer

Den anden vigtige del af forberedelsen er at finde ud af, hvilke materialer du har brug for at medbringe. Som et minimum vil du have brug for papir (et papir til hvert hus og nogle farveblyanter og tusser).

Nogle professionelle kan godt lide at bruge specielt papir, blyanter og tusser, så børnene får en oplevelse af at det er noget helt særligt, de skaber. Nogle professionelle har skabt en skabelon for hvert hus, for eksempel med et ansigt oven på toppen til at afspejle hvert hus. Nogle har tegnet et billede af et hus i forevejen og har efterfølgende taget et billede af barnets "tre huse". Du kan udvikle din egen måde bruge "de tre huse" som passer til din arbejdsstil

og de specifikke omstændigheder omkring hvert barn.

Hvor skal samtalen afholdes

At bede børn og unge om at tale med en børnesagsbehandler om, hvad der sker i deres liv, vil ofte få et barn til at føle sig ængstelig. Derfor er det vigtigt, at du gør, hvad du kan for at få barnet til at føle sig trygt.

At vælge et sted, hvor det er mest sandsynligt at barnet vil føle sig mest tryk er vigtigt, specielt for jeres første møde. Det kan være der hjemme, i skolen, på hospitalsafdeling, udenfor under et træ eller et andet sted, hvor barnet vil være mest afslappet. Sørg for at have nok plads til at kunne sprede materialet ud, som giver barnet og familien privatliv og som vil give mindst muligt forstyrrelser.

Informerer forældre og få tilladelse

I nogle tilfælde må børnesagsbehandlere tale med børn uden at have fået tilladelse af forældre eller de primære omsorgsgivere til at gøre det. Men giv så vidt det er muligt forældrene information forud for samtalen og spørg om lov til at bruge "De Tre Huse" med deres barn eller børn.

Når forældre finder ud af, at en børnesagsbehandler vil tale med deres børn, bliver de ofte ængstelige, og det er derfor godt at vise "De Tre Huse" til forældrene og forklarer dem de spørgsmål, som barnet vil blive stillet. "De Tre Huse" demonstrerer for forældrene, at sagsbehandleren ikke kun vil kigge på problemerne, men også vil

fokusere på gode ting og håb for fremtiden. Det skaber relation, tryghed og tillid.

At tale alt dette igennem med forældrene inden samtalen, skaber gennemsigtighed og begyndende opbygning af en samarbejdende relation mellem sagsbehandleren og forældrene. Involveringen gør det lettere at komme tilbage til forældrene og tale med dem om informationen, som er fremkommet af barnet. Det er også medvirkende til at skabe en kontekst for sagsbehandleren til senere at tale med forældrene om deres bekymringer, styrker og hvad som behøver at ske i deres omsorg for og varetagelse af deres børns tarv.

Hvem skal være til stede?

Når, det er muligt, er det vigtigt at involvere forældre i beslutningen om, hvorvidt forældrene skal være til stede eller ej. Det må dog aldrig være forældrene og barnets beslutning alene. Dog er der omstændigheder, hvor børnesagsbehandleren må insistere på at tale med barnet uden at en forældre eller omsorgsgiver er til stede. Hvis dette er tilfældet må man gøre sig umage med at give forældrene en forklaring på, hvorfor sagsbehandleren oplever det nødvendigt at tale med barnet alene.

I sådanne tilfælde er det vigtigt forud for børnesamtalen at forklare forældrene, at sagsbehandleren og barnet bagefter vil komme tilbage til forælderen/ omsorgsgiveren med "De Tre Huse" for at tale med dem om indholdet i samtalen. Processen med at præsentere forældre eller andre professionelle om indholdet i "De Tre

Huse" skal for så vidt muligt ske i enighed med barnet.

Hvis du taler med et barn i f.eks. skolen eller i deres plejefamilie, vil barnet måske ønske at have deres lærer eller plejeforældre til stede under samtalen. Hvis en anden voksen skal være med sammen med dig og barnet, er det vigtig forud for samtalen tydeligt at gøre klart, at støttepersonen skal være stille og helst skal sidde i den ene ende af rummet, så den professionelle kan engagere sig så meget som muligt i arbejdet.

At tale med børn alene eller flere sammen.

Når der er mere end et barn at tale med, må den professionelle beslutte om hun/han skal tale med børnene hver for sig eller sammen. Nogle børn vil foretrække at tale med dig uden deres søskende er til stede, hvor for andre vil det, at have sin bror eller søster med sig være medvirkende til at få dem til at føle sig mere trygge og få dem nemmere til at tale. Ofte er en god måde at engagere en teenager at spørge dem om de vil hjælpe en yngre søskende med at arbejde sig gennem De Tre Huse

At introducere din rolle og De Tre Huse til barnet

Selv om barnet var sammen med forældrene, da den professionelle forklarede sin rolle og "De tre huse" processen, er det vigtigt at forklare begge disse ting til barnet igen. Børnesamtalen er en for barnet særlig situation, hvor barnet sædvanligvis stadig vil være ængstelig. Måske har barnet ikke hørt

eller forstået, hvad der tidligere er blevet sagt.

Brug et sprog som er simpelt og kortfattet, så barnet ikke bliver forvirret af en lang forklaring. Når man introducerer De Tre Huse til børn, foreslår Sonja at man kan starte med spørgsmål som fx :

“Hej, mit navn er Sonja og jeg er socialarbejder og jeg arbejder for (arbejdsstedets navn). Jeg ved ikke, om du ved, hvad socialarbejdere gør, men jeg har et job, hvor jeg taler med en masse børn. Det er mit job at tale med børn og deres familier, når der måske er nogle ting som folk er bekymret for, og så for at hjælpe alle til at finde ud af/finde en løsning på de bekymringer. Jeg har talt med X (dem som underrettede om bekymringerne, og de har fortalt mig, at der er nogle ting som de er bekymrede for og nu vil jeg gerne tale med dig for at høre din oplevelse af, hvordan tingene går. Er det okay?

Jeg vil gerne lave noget med dig, som hedder “De tre huse”, hvilket er noget jeg laver med mange børn. Vi tegner tre huse sammen og i disse huse kan du tegne eller vi kan skrive ned de ting som du er bekymret for, de ting som går godt i dit liv og alle de ting, som du godt kunne tænke dig skulle ske i fremtiden”.

Som tidligere beskrevet bruger de professionelle et ark papir til hver hus og tegner en skitse af huset på hvert hus (størrelsen kan være alle størrelser fra A4 to flipover papir) ofte får de barnet til at tegne skitsen eller tegner den sammen med barnet. Denne aktive proces, hvor barnet og den professionelle skaber skitsen sammen, skaber en kontekst, hvor de kan lære hinanden lidt at kende og bryde evt. isen.

Den professionelle kan f.eks forklare barnet at:

“I det første hus kan vi tegne eller skrive alle bekymringer, så dette er “Bekymringernes hus”. “I det andet hus kan vi putte alle de ting, som du kan lide i dit liv; Det er “de gode tings hus”” Det tredje hus er “Drømmenes hus”, hvor vi kan skrive og tegne, hvordan du godt kunne tænke dig at dit liv var, hvis alle dine bekymringer var løst”. Den professionelle og barnet skriver så “bekymringer”, “gode ting” og “drømme” på hvert af de respektive huse eller som nogle professionelle gør, kan barnet få tilbudt at forslå deres eget navn til husene. På den måde gav en 8-årig pige i Stockholm, som arbejdede med Ophelia Mc Kwashie, hendes tre huse følgende navne “huset hvor alle skændes” “huset hvor mine søskende og jeg er glade ” og “Askepothuset”.

Hvis du bruger De Tre Huse” til at få et barn eller en ungs perspektiv, som en del af at udvikle en handleplan eller en hjemgivelsesplan, så er det vigtigt at forklare dem om formålet med De Tre Huse. Hvordan det passer ind i det der sker og skal ske.? At barnet hører fra en professionel at deres perspektiv er både værdsat og vil blive inkluderet i planlægningsfasen kan være meget stærkt for et barn og en ung, specielt hvis de tidligere har haft oplevelsen af ikke at blive involveret eller hørt omkring, hvad der skal ske med dem. Specielt hos teenagere kan man opdage, at de har en manglende tiltro til erfaring med eller fortvivlelse over, om det de siger, vil blive taget alvorligt. Det er vigtigt at bruge god tid på at tale med den unge om dette for overhovedet at få dem i tale omkring det, der sker i deres liv..

Afhængig af alderen og modenheden hos den unge, vil det måske være mere hensigtsmæssigt at tale med dem ved hjælp af "de 4 kolonner" (Inspireret af Signs of Safety skemaet) end ved at bruge De Tre Huse.

Samtalen

GIV VALG

Start med at give barnet eller den unge forskellige/et valg.

At tilbyde valgmuligheder til et barn eller en ung giver barnet en fornemmelse af at have lidt magt og kontrol over tingene. Det er lettere for børn og voksne at opleve og lade sig reelt involvere når de gives indflydelse på processen.

Så hvor ønsker du at begynde?

Så de fleste professionelle starter med at spørge barnet eller den unge, om de ønsker at starte med "Bekymringernes Hus" eller "De Gode Tings Hus". Nogle børn vil gerne starte med "Bekymringernes Hus", da bekymringerne er det som de er mest optaget af og som de ved, at du er der for at tale med dem om. Andre børn er måske mere utrygge eller usikre synes måske det er nemmere at starte med "De Gode Tings Hus". Hvis den professionelle er bekymret for, at barnet måske har fået af vide af forældrene, at de ikke skal tale åbent om det der er sket, kan en god måde at skabe tryghed og tillid på være at fokusere på de gode ting og det som de er glade for i deres liv og i deres familie. Flere erfaringer fra professionelle der bruger de 3 huse har vist, at når børn opdager, at du er interesseret i

dem som mennesker og ikke kun de problemer de er omgivet med, så åbner de lettere op for at tale om disse problemer.

Et andet valg du kan give børnene er, hvorvidt de vil tegne eller skrive inden i huset. Hvis barnet tegner, den professionelle kan stille åbne spørgsmål til at invitere barnet til at fortælle om tegningerne, for eksempel; "fortæl mig om denne del af tegningen." "Kan du forklare mig om denne del af tegningen?". Den professionelle kan så tjekke med barnet, om det er okay at skrive barnets ord eller korte sætninger ved siden af tegningerne. Hvis de vælger at skrive, vil de fleste yngre børn normalt vælge af få den professionelle til at skrive deres ord, hvor de ældre børn nogle gange vil foretrække at skrive selv og så efterfølgende vise det til den professionelle.

Med teenagere kan det være hjælpsomt at tilbyde dem valget om at lave De Tre Huse sammen med dig eller alene. Nogle unge mennesker vil foretrække at have noget tid alene, hvor de skriver deres tanker ned i stedet for at tale med dig. Du kan så sidde med dem bagefter og tale med dem om, hvad de har skrevet (eller tegnet). Nogle gange vil et barn bede om at skrive, men vil ende med at tale hurtigere end de kan skrive, og i den situation kan den professionelle tilbyde at overtage skriveprocessen.

Brug barnets egne ord

Når man bruger "De tre huse" med børn, er det vigtigt altid at bruge barnets eksakte ord og ideer. Hvis den professionelle skriver informationerne ned, skal de læse det højt for barnet efter hvert udsagn. Dette giver den professionelle muligheden for at sikre, at de reflekterer meget præcist barnets

perspektiv og det giver også en mulighed for at få flere oplysninger om et emne, som barnet har taget op ved f.eks. at spørge "fortæl mig mere om det?!"

Følg barnet i processen

De Tre Huse processen skal ikke tænkes som en lineær proces og der er på ingen måde grund til at arbejde sig gennem et hus efter det andet. De Tre Huse fungerer mest effektivt, når den professionelle følger barnet i, hvad de gerne vil tale om. Hvis barnet taler om nogle ting, det er bekymret over, og så hvad de kunne ønske sig ville ske, og herefter om noget de kan lide og som de gerne vil have fortsætter, kan den professionelle blot bevæge sig frem og tilbage mellem husene på den måde, som giver mest mening i hvert specifikt interview. Hvis for eksempel det at tale om bekymringer bliver for svært for barnet, skal den professionelle være parat til at spørge barnet om ting, som gør barnet glad eller spørge det om, hvordan alt ville være, hvis alle problemerne var løst fremtiden.

I situationer, hvor barnet måske synes det er for svært at tale det ting i det Huset Med De Vanskelige Ting, kan det være hjælpsomt at skifte mellem det, at tale om de vanskelige ting og det at tale om ting der er lettere at tale om. For eksempel, hvis det er svært at sige noget om det svære, så kan den professionelle spørge: "Hvad er godt ved der, hvor du bor i øjeblikket?", "hvad er godt ved skolen?", "hvad er godt ved dine venner?", "hvad er godt ved dine besøg hos mor?". Så kan du herefter udforske, hvad der ikke er godt ved de ting og tjekke med barnet om hans/hendes svar skal ind i deres Bekymringernes Hus. Nogle gange kommer børn med svar, såsom; "jeg ville ønske, at

jeg ikke blev moppet" og den professionelle kan så forstærke dette udsagn ved at spørge; "det virker til at du er bekymret over at blive mobbet i skolen? Er det noget som skal ind i dit Bekymringernes Hus? Hvordan skal vi skrive det? ".

Børn kan også have brug for et stykke tid og måske endda helt til slutningen af samtalen at tage de ting frem, som de er mest bekymret for. Det skete for Ophelia McKwashie, da hun arbejdede med den førnævnte 8-årige pige, hvis forældre var flygtninge fra Sydamerika

Ophelia var i gang med at afslutte samtalen, da pigen indikerede, at der var noget mere, som hun mente var nødvendigt at komme ind i Bekymringernes Hus.

Efter et øjeblik tavshed erklærede pigen "os alle (hvilket betød hendes 4 søskende og far) så mor blive voldtaget af soldaterne".

Af denne grund, og simpelthen for at give børnene alle chancer for at sige det, som de gerne vil sige, er det altid godt inden man afslutter samtalen, at spørge barnet, om der er noget det ønsker at tilføje til nogle af husene.

En måde at gøre dette på er at ligge hvert hus frem foran barnet og kigge sammen på, hvad barnet har skrevet og tegnet. Dette

giver den professionelle mulighed for at anerkende barnets åbenhed og mod til at fortælle, hvad der sker i deres liv, samtidig med at spørge, om der er mere som barnet ønsker at tilføje til hvert af husene.

Når man trækker på samtalen omkring De Tre Huse" vil barnet sagtens kunne blive spurgt om en vurdering af, hvor deres liv er i et kontinuum mellem et liv, som er domineret af deres bekymringer over til et liv, som er ligesom de ønsker sig det. Dette kan blive gjort ved at bruge en ukompliceret skalaspørgsmålet fra 0 – 10 eller kan også blive gjort ved at bruge en sti, som er tegnet fra Bekymringernes Hus" til Drømmenes Hus" og hvor barnet bliver inviteret til at lokalisere, hvor på stien det er lige nu. Hvis alle De Tre huse" er blevet tegnet på et stort stykke papir, stien eller skalaen kan blive tegnet nede for bunden af husene og hvis særskilte papirer er blevet brugt, kan stien tegnes på et særskilt stykke papir.

At forklare og involvere barnet i planlægningen af, hvad derefter følgende vil ske

Når De Tre Huse samtalen er overstået, er det vigtigt at forklare barnet eller den unge, hvad der efterfølgende vil ske, og få deres tilladelse til at vise deres Tre Hus til andre, uanset om det er forældre, udvidet familie eller professionelle.

Nogle børn vil være ængstelige ved at vise deres beskrivelse af deres situation til deres forældre eller omsorgspersoner (som f.eks Tia) og de professionelle kan hjælpe børnene med at håndtere denne ængstelighed ved at give valget om, hvordan De Tre Huse skal fremlægges for forældrene eller omsorgspersoner. Nogle

børn er glade for selv at være dem, som fremlægger De Tre Huse til deres forældre/ omsorgspersoner; andre vælger at lade den professionelle læse/fremlægge De Tre Huse" med barnet siddende ved siden af og andre børn vælger ikke at være til stede, når den professionelle fremlægger De Tre Huse. Uanset hvad man er blevet enig med barnet om, er det vigtigt at tale det omhyggeligt igennem, så barnet ved, hvad der efterfølgende vil ske.

For nogle børn kan der være problemer med barnets efterfølgende sikkerhed ved at fremlægge for forældre/andre professionelle, hvad de har beskrevet. I disse situationer er det vigtigt at tale med barnet om dets bekymringer og dine bekymringer og at lave en plan sammen for, hvordan barnet kan være sikkert og beskyttet i fremtiden. Nogle gange betyder det, at barnet må anbringes i hvert fald, mens problemerne bliver udforsket med forældrene. At involvere børnene i denne proces vil nogle gange nedsætte tempoet på de professionelle handlinger, men når det er muligt, er det vigtigt at tage det i et tempo, hvor barnet kan følge med. Hvis den professionelle bliver tvunget til at træffe beslutninger i et hurtigere tempo end barnet kan følge med, må disse beslutninger forklares grundigt til barnet inden sådanne handlinger foretages.

Husk indledningscitatet; mange børn og unge, som er involveret i en sag hos de sociale myndigheder på børneområdet oplever, at de er "brikker i de voksnes spil", og at de har meget lidt at skulle have sagt i forhold til, hvad der skal ske med dem.

At fremlægge barnets vurdering til forældre og andre

Børnesagsbehandlere over hele verden fortæller om, hvordan det at vise barnet eller den unges "tre huse" til forældrene ofte er den katalysator, som hjælper forældrene til at se situationen på en anden måde. Det betyder, at de ofte er mere villige til at engagere sig med de professionelle i at tale om problemerne.

Jenny Smith, en børnesagsbehandler i Australien, lavede med hjælp fra sin supervisor Jan Wilkinson en Tre Huse vurdering med en 10-årig pige i en situation, hvor moderens kæreste havde været voldelig overfor pigen, hendes mor og hendes handicappede bror. Moderen havde tidligere været meget fjendtlig overfor børnesagsbehandlerne, når de havde prøvet at tale med hende om deres bekymringer efter, at den 5-årige kom i skolen med blå mærker i ansigtet. Professionelle havde også tidligere forsøgt at tale med pigen, som havde sagt til de professionelle at alt var okay derhjemme.

Jenny og Jan besluttede at tale med pigen ud fra De Tre Huse. Jenny startede med De Gode Tings Hus, som pigen kaldte Glædens Hus og pigen beskrev flere ting, som hun godt kunne lide ved skolen og ting som hun gjorde med sin mor og bror. Jenny gav hende så mulighed for at udforske Bekymringernes Hus eller Drømmenes Hus. Efter at have sagt, at hun gerne ville have masser af nyt legetøj i hendes Drømme hus, tilføjede pigen, at hun gerne ville være bossen i hendes hjem. Mors kæreste ville forsvinde og mor ville stoppe med at græde. Det gav den professionelle mulighed for at spørge "hvilke bekymringer har du for din mors kæreste?" og pigen fik mulighed for at forklare, at han gør hende bange, fordi han råber meget og han slår mor. Pigen sagde, at

hun var bange for, at kæresten ville gøre skade på hendes mor og bror.

Da Jenny og Jan viste pigens Tre Huse til moderen, råbte moderen ikke af de professionelle, som hun tidligere havde gjort, men sagde; "jeg har brug for jeres hjælp. Hvad mener I jeg skal gøre?". Det var så muligt for moderen at tale med Jan, Jenny og personalet på hospitalet om, at kæresten havde taget den 5-årige om halsen og slået ham i ansigtet og hun besluttede sig for at forlade ham. Jan og Jenny var forbløffet over udfaldet og var meget tilfredse med at kunne arbejde med moderen på denne måde. Jan oplevede, at det som gjorde forskellen, var at bringe datterens egne ord til moderen og at de var startet med at fremlægge De Gode Tings Hus til moderen.

Start med de gode ting

Når man fremlægger De Tre Huse til forældrene er det altid meget brugbart at starte, ligesom Jan og Jenny ved at fremlægge De Gode Tings Hus først, da det viser forældrene, at den professionelle er villig til at anerkende det positive og se på det på en balanceret måde. En god praksis ved viderebringelse af oplysningerne til forældrene er at spørge dem, hvad de tror, at barnet har sagt er godt i deres liv. Den samme proces kan laves med Bekymringernes Hus og Drømmenes Hus. Denne praksis tjener det formål at engagere forældrene i processen og giver den professionelle en bedre fornemmelse af forældrenes indsigt i deres børns opfattelser.

At fremlægge barnets Tre Huse" til andre enten til det udvidede familie netværk eller professionelle, må gøres i samråd med forældrene og barnet og skal arbejdes

igennem langsomt og omhyggeligt som en del af den overordnede handle- og sikkerhedsplansproces. Det er muligt, at barnet eller forældrene vil være ængstelige over at andre skal se barnets beskrivelse/ vurdering af situationen. Som det er med alle andre skridt i sikkerhedsplansprocessen er det vigtigt at denne information er delt med familiens fulde kendskab og i et tempo, som de er trygge ved.

Vær sikker på at barnets Tre Huse bliver journalført

Selvom det virker simpelt er De Tre Huse en mekanisme, som giver barnet eller den unge mulighed for at fremkomme med deres egen vurdering af deres liv. Den danske børneforsker MSO professor Hanne Warming kalder dette for barnets indefra vurdering – Det er barnets bud. Børneperspektiver Hanne Warming. Nogle professionelle tænker over, om De Tre Huse er for barnagtig at vedlægge en sagsmappe eller i en rapport til retten. Barnets egen vurdering af situationen er ofte stærkere og mere afslørende end en professionelles vurdering af barnet. Den har ofte langt større indflydelse på graden af, hvor meget og hvordan de voksne involverer sig i sagen end de professionelle vurderinger.

Retsembedsmænd som modtager rapporter til retten og myndigheder som gennemgår sagerne er konsekvent imponeret over at læse De Tre Huse vurderingen, da den direkte kommunikerer barnets eller den unges perspektiv og viser, at sagsbehandleren har engageret barnet eller den unge i sagsarbejdet. Det er derfor vigtigt at barnets Tre Huse – med barnets tilladelse

– er journalført og inkluderet i sagen, som et centralt dokument i udviklingen af handleplanen, hjemgivelsesplanen osv.

Troldmanden og feen-værktøjet.

Vania Da Paz, senior udviklingskonsulent som på nuværende tidspunkt arbejder i Rockingham distriktet hos de sociale myndigheder i det vestlige Australien har ladet sig inspirere af Signs of Safety og udviklet et enkelt redskab som kaldes troldmanden og feen. (Du kan finde et mere detaljeret praksiseksempel i Signs of Safety Turnell og Edwards 1999 s. 81). Vania Da Paz havde længe været optaget af at finde måder at involvere børn og unge i hendes myndighedspraksis, og efterfulgt af hendes indledende træning i Signs of Safety tilgangen, udviklede hun et redskab som har samme formål som De Tre Huse”, men med et andet grafisk udtryk. I stedet for tre huse, udforsker Vania Da Paz de samme tre spørgsmål ved at bruge tegningen af en fe med en tryllestav (for piger) og en troldmand (for drenge).

Tegningen af feen og troldmanden

ovenfor: Feen og Troldmanden skitser, tegnet af Vania Da Paz.

Consultancys hjemmeside på www.aspirationsconsultancy.com

Den samme proces som er beskrevet ovenfor til at bruge De Tre Huse gælder også for feen og troldmanden. Vania Da Paz værktøj bryder ofte isen for børn i den førskole - og tidlige folkeskolealder, da yngre børn ofte hurtigt kan engagere sig i billedet af feen og troldmanden. Den professionelle kan give barnet en skitse eller begynde med en blank side og tegne feen og troldmanden fra bunden af, mens man beder barnet om at hjælpe, afhængig af hvad som passer bedst til situationen.

Referencer

Vania Da Paz bruger feen/troldmandens tøj til at repræsentere, hvad som kan og bør blive ændret (ligesom vi skifter vores tøj) og indeni tøjet skrives alle bekymringerne/problemerne ud fra barnets perspektiv eller hvad som har behov for at blive ændret. Feens vinger og troldmandens kappe repræsenterer de gode ting og hvad som virker godt i barnets liv, da vingerne får feen til at flyve af sted eller undslippe hendes problemer og kappen beskytter den unge troldmand og får hans problemer til at blive usynlige for et lille øjeblik. På stjernen på feens tryllestav og i taleboblen for enden af troldmandens stav, nedfælder den professionelle og barnet barnets ønsker og visioner for dets liv; på den måde som barnet ønsker det skal være, når alle problemerne er løst. Stavene repræsenterer at ønskerne bliver opfyldt og udforsker håbene for fremtiden.

Skabeloner

Blanke skitser på de tre huse, feen og troldmanden kan downloades på fra skabelon menuen på Aspirations

Referencer:

Berg I. K and Peter De Jong interviewing Solutions

De Shazer Steve (1988 Clues Investigating Solutions in Brief Therapy

de Shazer Steve (1991) putting difference into work , Norton: New York

de Shazer Steve (1994) Words were originally magic, Norton: New York

Parker, S (2009). The Safety House: A tool for including children in safety planning, Aspirations Consultancy (www.aspirationsconsultancy.com)

Parker, S (2010). The Future House: Involving parents and caregivers in the safety planning process. Aspirations Consultancy (www.aspirationsconsultancy.com)

Parker, S and Turnell, A. (2009). Using the Three Houses Tool: Involving children and young people in child protection assessment and planning: Houses (DVD and Workbook), Aspirations Consultancy (www.aspirationsconsultancy.com)

Turnell, A. and Edwards, S. (1999). Signs of Safety: A safety and solution oriented approach to child protection casework, New York: WW Norton.

Turnell, A. and Essex, S. (2006). Working with 'denied' child abuse: the resolutions approach. Buckingham: Open University Press.

Turnell, A. and Parker, S. (2009). Introduction to the signs of safety. (DVD and Workbook), Resolutions Consultancy (www.signsofsafety.net)

Turnell, A. (In Press). Building safety in child protection services: working with a strengths and solutions focus, London: Palgrave.

Turnell, A. (Forthcoming). Effective safety planning in child protection casework, (Workbook and DVD), Resolutions Consultancy (www.signsofsafety.net)

Weld, N. (2008). The three houses tool: building safety and positive change. In M. Calder (Ed.) Contemporary risk assessment in safeguarding children, Lyme Regis: Russell House Publishing.

De tre huse

Sonja Parker

Aspirations Consultancy
www.aspirationsconsultancy.com
E-post (sonjapa@iinet.net.auarb.)